

دریچه

مدال آنتونی هاپکینز و کیت وینسلت در تلوراید

همدلی سه هفته پس از آنکه جشنواره تلوراید آمریکا اعلام کرد برگزاری این رویداد در سال ۲۰۲۰ را لغو کرده است، سازمان‌دهندگان آن اسامی فیلم‌هایی را که باید در این دوره نمایش داده می‌شدند، اعلام کردند. به نقل از وبسایتی، از فیلم‌هایی که اسم آنها اعلام شده می‌توان به این موارد اشاره کرد: «آمونیت» یک داستان عاشقانه با بازی کیت وینسلت و سیرشا رونان به کارگردانی فرانسس لی از بریتانیا، «نمادلند» ساخته کلوئی ژانو، یک وسترن معاصر به نام «کابوی بتونی» ساخته ریک استابو با بازی ادریس الب، «دوک» راجر میشل با بازی هلن میرن و جیم بردانت. همه این چهار فیلم اولین اکرانشان را در ونیز یا تورنتو تجربه می‌کنند. جشنواره تلوراید هر سال تا یک روز پیش از شروع اسامی فیلم‌هایش را اعلام نمی‌کرد و معمولاً دربرگیرنده فیلم‌های مستند بارزشمی هم بود. «آندری تارکوفسکی» محصول ایتریکا و روسیه، «بی‌جیز» ساخته فرانک مارشال از آمریکا و «شهاب‌واره» رنر هرتسوگ از جمله چنین فیلم‌هایی هستند که به عنوان انتخاب امسال این جشنواره معرفی شده‌اند. علاوه بر نمایش فیلم، این جشنواره هر سال سه جایزه هم اهدا می‌کرد که به نام جوایز مدال تفره‌ای اهدا می‌شدند. این جوایز افتخاری امسال به آنتونی‌هاپکینز که فیلم «پدر» وی به کارگردانی فلورین زلر در جشنواره ساندنس درخشید و در ردیف فیلم‌های امسال تلوراید هم جای گرفته، کیت وینسلت بازیگر «آمونیت» و کلوئی ژانو نویسنده، کارگردان و تهیه کننده «نمادلند» اهدا می‌شود. دیگر فیلم‌های امسال این جشنواره عبارتند از: «پس از عشق» ساخته عالم خان از بریتانیا، «همه چیز: نبرد برای دموکراسی» ساخته لیز کارپوس و لیزا کورتس از آمریکا، «آلی‌نیست» ساخته پیتر موتیمر و نیک روزن از آمریکا، «سبها» ساخته کریستوس نیکو محصول یونان، لهستان و اسلوانی، «آنوتات» ساخته لیزا هورویتز محصول آمریکا، «شارلاتان» ساخته آگنیسکاهاوند محصول جمهوری چک و ایرلند و لهستان و اسلوانی. «ابراهیم» سمیر گوسمی، «جریان اصلی» گیا کاپولا، «مندیباز» کونتین دیبو، «MLK/FBI» سم پولارد، «زیباترین پسر دنیا» ساخته کریستینا لپندستروم، «دیگر هرگز برف نمی‌بارد» مالگورزاتا سوموسکا، «شب» جیانفراکتو زری، «دعا کن» ساخته کریستین استولایکیس، «شیطان وجود ندارد» محمد رسولف، «به نسوی ماه» تاق اوسولویان، «تکه تکه» ساخته مکس لاه، «شکارچیان ترافل» ساخته مایل دیوبک و گرینگوری کرشا، «تروم و تنسی» لیزا ایمرودینو و «راهی که آن را می‌بینم» ساخته دوان پورتر دیگر فیلم‌های منتخب امسال تلوراید را تشکیل می‌دهند.

استقبال فارابی از ساخت «یدو»

همدلی| حبیب ایل‌بیگی قائم‌مقام و سرپرست معاونت فرهنگی، پژوهشی بنیاد سینمایی فارابی از فیلم «یدو» تازه‌ترین همکاری مشترک این بنیاد با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به عنوان یک اثر سینمایی مناسب مانس برد که می‌تواند بر پرده سینمایهای کشور یا در شبکه‌های بخش فیلم‌های ویدیویی با استقبال نوجوانان روبه‌رو شود. به نقل از اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، او با اشاره به تجربه مهدی جعفری کارگردان این فیلم در حوزه ساخت فیلم‌های دفاع مقدس و دغدغه‌های او در این زمینه از جمله کارگردانی فیلم «۲۳ نفر» گفت: داستان این فیلم درباره روزهای نخست جنگ تحمیلی و اتفاقاتی است که برای یک خانواده آبادانی و کودکان و نوجوانان این شهر در روزهای محاصره آبادان می‌افتد و به نظر می‌تواند بخشی از تاریخ ما را و اتفاقاتی را که برای مردم ما افتاده برای نسل‌های جدید که هیچ آشنایی با دوران دفاع مقدس ندارند، به‌تصویر بکشد انتظار داریم با توجه به تجربه‌های کارگردان در این زمینه، اتفاق‌های خوبی در این حوزه بیفتد. ایل‌بیگی افزود: هم ما در بنیاد سینمایی فارابی و هم مسئولان کانون از ساخت این فیلم استقبال و از آن حمایت کردیم و گروه سازنده هم با عزمی جدی و در سخت‌ترین روزهای تابستان و گرمای بالای هوای شهرهای جنوبی کشور به‌ویژه آبادان و البته شرایط شیوع بیماری کرونا که کار را بسیار سخت‌تر می‌کرد مشغول ساخت این اثر با ویژگی‌های خیلی مناسب هستند که نوید یک کار خیلی خوب را می‌دهد و امیدواریم به‌زودی شاهد نمایش این فیلم روی پرده سینماها و در جشنواره‌ها باشیم.

امین شریفی آهنگساز ایرانی که رویای معرفی موزیسین‌های ایران در سطح بین‌المللی را در سر دارد:

می‌خواستیم به با استعدادها فرصتی داده شود

همدلی|علی نامجو: از نسل سوم آهنگسازان معاصر ایرانی بعد از انقلاب است.مدیریت هنری نشــر موسیقی «پتريکور» را بر عهده دارد و در رشته آهنگسازی و رهبری موسیقی نو از دانشگاه ایندیانا و دانشگاه دوک در آمریکا فارغ‌التحصیل شده است. تا امروز، آنسامبل‌های مختلفی از جمله جَک کوارتت، هایپرکیوب، اس.ای.ام، لواناوا، پیرو-تهران، میؤس کوارتت، دیســون آرت، ای‌اند سی کوارتت، آنسامبل پارامیرابو، دونو سکوتنزا آثار او را اجرا کرده‌اند. این آهنگساز جوان البته با ارکسترهایی همچون رادیو سمفونی پراگ، فیلارمونیک ایندیانا و فیلارمونیک آرتورو توسکانینی همکاری داشته و آهنگ‌هایش با همراهی این ارکسترها در فستیوال‌های اویموس، رموزیک، سینتتیس، روزهای استراوا، فستیوال موسیقی معاصر تهران، دروسکمانیا، یژوئناز، فستیوال هنرهای موسیقی واشــنگتن و دامین فرگت در آمریکا، آلمان، فرانسه، یونان، ایتالیا، لهستان، جمهوری چک، لیتوانی، کانادا، روسیه و ایران اجرا و ضبط شده‌اند. کتلین سوپوی پیانیست و منتقد مدرسه موسیقی جولیارد، آثار او را «هنری، خلاقانه و فرد گرایانه»، و ممفیس دیلی‌نیوز «محصول خلاقیت مهارنشــدنی» توصیف کرده‌اند. او با کریستوف پندر تسکی، توشیو هوسو-کاوا، گئورگ فردریش هاس، برنارد لنگ، کریستین ولف، ولادیمیر تارنوپولسکی، سون-دوید ســندستروم، پتر آلیینگر، کلاوس لانگ، فردریک رژیوسکی، پتر کوتیک، ایزابل مودرنی، آگسترا رید تامس دوره‌های مختلفی را گذرانده است. سال ۲۰۱۷، یکی از آثار او به نام کترستوی سه‌گانه «ترومبیونوفونی یا سواران دشت امید» برای سوپرانو ساکسوفون، ترومبون و آکاردئون، برنده جایزه اول مسابقه آهنگسازی ۲ آگوستو شد و در میدان اصلی

موزیسین‌ها که به خارج از کشور رفته‌اند و در زمینه موسیقی کلاسیک غربی تحصیل کرده‌اند، در بازگشت به ایران بدون این‌که بتوانند آن تاریخچه را با خودشــان به کشور بیاورند، موسیقی به‌روزشده را با خودشان به ایران آورده‌اند، که باعث یک گپ تاریخی در موسیقی کلاسیک ایران شده است. راهی که در اروپا یادکــردن از ورود گسترده موسیقی کلاسیک غربی تا امروز با سرعت طی شده است، به عبارتی، موسیقی کلاسیک در ایران با مطالعه تاریخ به اتفاق های ۲۰۲۰ رسیده است و نه با تجربه کردن آن. این پرسش تاریخی به نظر من نه یک نقطه ضعف یا قوت، بلکه ویژگی موسیقی کلاسیک در ایران است، که اتفاقا امروز در دوره بلوغ کشورمان بلیت‌فروشی می‌کردند و لاقال هزینه اجاره سالان به دست می‌آمد، اما الان این اتفاق در عمل ممکن نیست.

◀ به هر حال ممکن است بعضی از خوانندگان ایسن گفت‌وگو جزو طرفداران جدی موسیقی کلاسیک نباشند و در این صورت سوال کنند چرا باید در اوضاع کنونی مسابقه و دوره‌ای آموزشی در ژانری از موسیقی برگزار شود که در شرایط عادی هم مخاطبان چندانی ندارد…

مقایسه مخاطبان موسیقی کلاسیک معاصر، یعنی آثار آهنگسازان آکادمیک هم‌عصر ما، با انواعی از موسیقی که از لحاظ ایده و پیچیدگی فنی به مراتب ساده‌تر هستند و برای مخاطب عام و غیر متخصص و با هدف سرگرمی تولید می‌شوند دقیق نیست، بنابراین، داغ بودن یا نبودن تئور موسیقی برای مخاطبان در هر نوع موسیقی باید با نظر گرفته شود. و مختصات همان فضا در نظر گرفته شود.

◀ در کشور ما کلمات گوناگونی برای معرفی موسیقی ارکسترال غربی به کار می‌رود. برخی از تعبیر کلاسیک استفاده می‌کنند، گروهی از کلمه مدرن بهره می‌گیرند و بعضی‌ها هم می‌گویند باید از واژه معاصر استفاده کرد. از نگاه شما در این نزاع حق با کیست؟

نامه‌ای که درباره ادوار مختلف تاریخ هنر، در اینجا در تاریخ موسیقی غربی مورد استفاده قرار می‌گیرند، قطعی نیستند و به تعبیری مرزشان نه یک خط مشخص که محدوده‌ای خاکستری است، در ایران، چون این نوع موسیقی یک هنر وارداتی بوده، از ابتدا با آن همراه نبوده‌ایم. امروز برخی از

فرهنگ وهنر

امین شریفی آهنگساز ایرانی که رویای معرفی موزیسین‌های ایران در سطح بین‌المللی را در سر دارد:

می‌خواستیم به با استعدادها فرصتی داده شود

بولونیا ایتالیا از سوی ارکستر فیلارمونیک این شهر اجرا شد. «پرتره آهنگساز در جوانی» که مجموعه آهنگسازی‌های شریفی برای آنسامبل‌های مجلسی است و با الهام از کتاب «چهره هنرمند جوانی» اثر جیمز جویس، نویسنده ایرلندی ساخته شده و روایتی از تجربیات و کشفیات هنرمند جوان در جست‌وجوی بلوغ هنری است و «رنگ‌ها در سرازیری» شامل مجموعه آثار پیانیو او، دو آلبوم رسمی منتشرشده از نسوی او به حساب می‌آیند که در ایران و خارج از کشور به بازار آمده‌اند. امین شریفی این روزها دارد روی پایان‌نامه دکتری آهنگسازی خودش در دانشگاه دوک در ایالات متحده آمریکا کار می‌کند و علاوه بر انجام کارهای شخصی‌اش در حوزه موسیقی، سودای بزرگی هم در سر دارد. او به همراهی همسرش و با بهره‌گیری از امکاناتی که تعامل با چهره‌های برتر آهنگسازی موسیقی معاصر در اختیارش قرار داده، می‌خواهد سفری هنری برای مملکت‌مان در خارج از کشور باشد. شریفی حالا دارد با خودش هدفی را که دو سه سال قبل برایش آرزو بود، مرور می‌کند؛ معرفی جهانی آهنگسازان بااستعداد و البته توانمند ایران در عرصه موسیقی معاصر که تا امروز فرصت عرض‌اندام را در اختیار نداشته‌اند. رویداد «آهنگسازان جوان» ایران یکی از اقدامات او برای رسیدن به هدفی است که در این ایام پیش از گذشته به تحقیق می‌انديشــد. او از دو روز دیگر به همراهی چند تن از برترین‌های موسیقی معاصر حال حاضر جهان، داوری آثار ارسال‌شده به نشــر «پتريکور» را آغاز خواهد کرد تا چند ماه بعد تعدادی از این آثار شناس انتشار و البته شنیده شدن در عرصه بین‌المللی را به دست بیاورند. با او گفت‌وگوی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

جشنواره‌ها لغو شده و چشم‌انداز روشنی هم در کوتاه‌مدت موجود نیست. البته ما پیش از شیوع گسترده کرونا در ایران و سایر کشورها، به فکر راه‌اندازی برنامه‌ای در زمینه موسیقی کلاسیک افتاده بودیم. پروژه‌های که طی آن بتوانیم از حضور متخصصان موسیقی کلاسیک در سطح جهانی استفاده کنیم و بسا بهره‌گیری از تخصص آن‌ها امکانی را در اختیار جوانان و نوجوانان علاقه‌مند ایرانی در این زمینه قرار بدهیم. شیوع ویروس کرونا در عمل، انگیزه مضاعفی شد برای راه‌اندازی هرچه سریع‌تر این پروژه.

◀ انگیزه شما از برگزاری این رویداد دقیقا چه بود؟

ما در این دوره، فکر کردیم با توجه به شرایط موجود که تجمع زیر یک سقف ممکن است مخاطراتی در پی داشته باشد، چه امکانی را می‌شود برای موزیسین‌های ایرانی فراهم کرد؟ در این دوران، من و همسرم با موزیسین‌هایی آشنا شدیم که سن و سال خیلی کمی دارند و برآمده از نطای از کشورمان هستند که آنجا امکانات حداقلی هم برای دنبال کردن موسیقی کلاسیک به طور جدی وجود ندارد. این افراد اما دارند موسیقی را به طور جدی دنبال می‌کنند و به شکل پیوسته هم مشغول تولید اثر هستند. جالب این‌که، سن خیلی از آن‌ها زیر بیست سال است. در میان این موزیسین‌ها، دختری از ذرفول را می‌توانم به عنوان مثال در این بخش از سخنانم بیاورم که تنها چهارده سال دارد. حتما می‌دانید که در آن نقطه از ایران، نه به فرد خودشان را دارند؛ اما همگی حاضر به عنوان موسیقی‌دان‌های هم‌عصر ما شناخته می‌شوند.

◀ برگردیم به پروژه «آهنگسازان جوان»؛ ایده برگزاری این رویداد مربوط به پیش از ایام شیوع کرونا بود یا بعد از این‌که این ویروس همه نقاط جهان و البته ایران را درنوردید، به فکر برگزاریش افتادید؟

ایده اولیــه این رویداد در ذهن من و همسرم کلاریز کشاورز که مشاور هنری نشــر «پتريکور» است و نوازندگی مجموعه «امواج نوی ایران» و پروژه «آهنگسازان جوان» را بر عهده دارد، از دی و بهمن سال گذشته شکل گرفت. ما به این فکر کردیم که با توجه به امکاناتی که در اختیار داریم یا می‌توانیم فراهم‌شان کنیم، بستری را شکل بدهیم که در آن فعالان در این حوزه بتوانند فرصتی برای کار و خلق اثر به دست بیاورند. بنابراین، قرار نبود الزاما ما افراد جدیدی را به گروه موزیسین‌های کلاسیک در ایران اضافه کنیم، هر چند در نتیجه این پروژه‌ها در طولانی‌مدت، این اتفاق هم می‌تواند رخ بدهد و هنرمندان یا مخاطبان جدیدی به جامعه موسیقی کلاسیک ایران اضافه شوند. هدف اصلی این بود که ما می‌خواستیم آن دسته از موسیقی‌دانان جوان که به اجبار شرایط به سمت ناامیدی کامل از امکان فعالیت در ایران پیش می‌روند، فرصتی برای کار کردن به دست بیاورند. هدف ما دمیدن روح تازه‌ای در کالبد موسیقیدانان جوانی است که مشقات ناشی از محیط پژوهرده‌شان کرده. جوانان و نوجوانانی که با حداقل امکانات و دسترسی بسیار محدود به منابع آموزشی بیشترین انگیزه را در تلاش را از خود نشان می‌دهند. شرایط غیر قابل پیش‌بینی کرونا هم در ۶ ماه اخیر همان کورسوی امیدی را که قبلا موجود بود هم خاموش کرد. من دوستانی را در ایران می‌شناسم که از اسفندماه سال قبل تا امروز که در پنجمین ماه سال ۱۳۹۹ قرار داریم، امکان هیچ نوع فعالیت موسیقی نداشته‌اند. همه کنسرت‌ها و

رویداد

صدری باز هم دبیر جشنواره موسیقی نواحی ایران شد

معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با صدور حکمی دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران را منصوب کرد. به نقل از روابط عمومی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، احمد صدری در حکمی از سوی سیدمحجتی حسینی معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران شد. در متن این حکم، خطاب به احمد صدری آمده است: «نظر به سوابق علمی و تجربیات ارزنده جنابعالی و پیشینه‌یاد مدیر کل محترم دفتر موسیقی، به‌موجب این حکم به عنوان «دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران» منصوب می‌شوید امید است با استعانت از خداوند متعال، به بهره‌گیری از ظرفیت‌های موجود، بهره‌مندی از تجارب دوره‌های گذشته و پیش‌بینی شرایط جاری کشور به واسطه شیوع ویروس کرونا، جشنواره‌های سلامت و برخوردار از شاخصه‌های هنری مورد قبول در پیش داشته باشیم.»

مرگ یک عکاس بر اثر کرونا مژگان پارسامقام درگذشت

مژگان پارسامقام که در حوزه عکاسی هنری و فاین‌آرت فعالیت می‌کرد، در سن ۵۳ سالگی بر اثر ابتلا به کرونا جان باخت. جاسم غضابیور، عکاس با تایید فوت این هنرمند، گفت: خانم پارسامقام دو روز قبل از دنیا رفته و اکنون به دنبال مقدمات کارهای خاکسپاری او هستند ولی هنوز تاریخ دقیقی برای این امر تعیین نشده است؛ زیرا قرار است در قطعه هنرمندان به خاک سپرده شود و انجام این کار محالی دارد که زمان‌بر است. درواقع انجمن‌ها باید نامه‌ای به معاون امور هنری ارسال کنند و آقای حسینی هم نامه‌ای به شسورای شهر و آنها هم به بهشت زهرا، او همچنین درباره ویژگی‌های حرفه‌ای و شخصیتی این هنرمند فقید به ایسنا، توضیح داد: مژگان پارسامقام سال‌ها جزو مجموعه انتشارات تندیس بود و با هم همکاری می‌کردیم. او در حوزه آرت و فاین آرت فعالیت می‌کرد. این عکاس فقید، هیچگاه زیر بار کارهای معمول یا سیسیستم بازاری که همه ما برای امرامش می‌شناسیم به آن تن ندهیم، نمی‌رفت. او بسیار به اندیشه و منش خود در کاری که انجام می‌داد، اعتقاد داشت، آثار فوتومنتاژ بسیار خوبی ارائه می‌داد و بیشتر از طریق تدریس و فوتوشاپ برای عکاسان امرامش می‌کرد.

حجت‌اله مرادخانی؛

پژوهشگر صنایع خلاق و مدرس دانشگاه؛ تا الان باید از شوک کرونا بیرون می‌آمدیم!

حجت‌اله مرادخانی، پژوهشگر صنایع خلاق و مدرس دانشگاه درباره وضعیت بازار فروش صنایع‌دستی در روزهای کرونایی و مشکلات معیشتی که برای هنرمندان و صنعتگران این رشته به همراه داشته است، گفت: با در نظر گرفتن این نکته که فروش صنایع‌دستی، خرده‌فروشی محسوب می‌شود و بدنه اصلی این خرده فروشی‌ها غالبا نمایشگاه‌های موقت یا دائمی بود، با افزایش شیوع ویروس کرونا در کشور تمام این فرصت‌ها به یکباره از بین رفت و بازار این حوزه دچار رخوت و عملا سکون مطلق شد. او ادامه داد: بازار صنایع‌دستی با همه‌گیری ویروس کرونا و از اواخر سال ۹۸ دچار مشکل شد و بازار فروش را از کلان‌شهرها تا روستاها کاملا فلج کرد. طبیعتا در ماه‌های اول همه در شوک بودند و نمی‌دانستند باید در مقابل این پدیده نوظهور چه کاری انجام دهند؛ اما الان در ماه پنجم تابستان هستیم و حدود هشت ماه است که جهان با کرونا دست و پنجه نرم کند؛ بنابراین باید تا الان حداقل به یک برنامه‌ریزی مشخص و راه‌کارهایی برای حل مشکل بازار و معیشت هنرمندان عرصه صنایع‌دستی رسیده بودیم. او ادامه داد: وام‌هایی که برای این حوزه در نظر گرفته شده، با وجود افت شدید ارزش پول ملی و ناچیز بودنش در این شرایط، به‌راحتی در اختیار هنرمندان و صنعتگران قرار نگرفته و پوست فعالان این حوزه برای گرفتن آن کنده شده است. در واقع گرفتن وام آندکر مسیر پر پیچ و خمی بوده و کار فرسایشی داشته که عده‌ای به طور کلی منصرف شدند. این پژوهشگر حوزه صنایع خلاق با تأکید بر این‌که «مشکل الان صنایع‌دستی با وام حل نمی‌شود»، اجرائی شدن قانون حمایت از هنرمندان، استادکاران و فعالان صنایع‌دستی، استفاده از ظرفیت‌های شرکت‌های دانش‌بنیان، تمرکز روی رسانه‌های اجتماعی برای فراهم کردن بستر مناسب فروش و استفاده از تجربه‌های جهانی را از جمله راه‌کارهای حل مشکلات فعلی این حوزه برشمرد و به صحبت نمی‌کنیم و تمام راه‌کارهای مطرح‌شده بسیار ساده و عملی هستند و امکان وقوع آنها فراهم است.